

[Enggaard.]

spareudvalget i udsigt. Jeg synes ikke, at vi på nogen måde kan affinde os med dette: nu vel, det gik altså ikke som forudset; det var vanskeligere at komme igennem, end vi havde regnet med. Vi er i venstre ikke parat til at afskrive den sidste del af de aftalte besparelser, af de lineære besparelser, som ministeren har stillet os i udsigt, og det er jo ikke noget, som vi egentlig skal gå i detaljer med. Det er ministerens ansvar, det er regeringens ansvar. Det er regeringen, der har pålagt de enkelte ministre at gennemføre disse lineære besparelser i deres budgetter, og så havde jeg egentlig regnet med, at et pålæg fra regeringen til dens enkelte medlemmer også blev efterlevet.

Socialministeren gav mig et ret kortfattet svar på spørgsmålet om forudsætningerne for folkepensionen og bidragene til folkepensionen, som jo rigtigt går tilbage til slutningen af 1950'erne. Jeg må sige, at jeg finder det vanskeligt at godtage det svar, at når blot en aftale mellem nogle partier går tilstrækkelig langt tilbage, så er den bortfaldet. Jeg kunne være drilsk nok til måske ved anden lejlighed at spørge, hvor grænsen går med hensyn til forældelsesfrist for aftaler mellem partierne. Jeg synes ikke, at svaret kan stå alene, som det står.

Indenrigsministeren førte et spagfærdigt forsvar, fordi man nu med disse forslag havde bragt forstyrrelse i kommunernes budgetlægning. Jeg forstår godt indenrigsministerens tonevalg, ikke mindst i betragtning af de løfter, som man fra indenrigsministerens side ved flere lejligheder har givet de kommunale organisationer om, at man ikke griber forstyrrende ind i deres planlægning af økonomien. Jeg håber også, at kommunerne optræder ansvarligt i disse spørgsmål og søger at reducere stigningen i udskrivningsprocenten svarende til det, som de her får læsset på udgiftssiden i deres budgetter, men jeg er ikke sikker på, at det lykkes, og det principielle i sagen kommer vi ikke uden om.

Jeg er taknemlig for bemærkningerne om tilskud til amterne, det kendte vi jo altså godt i forvejen. Det væsentlige må nu blive at få noget talmateriale frem i forbindelse med udvalgsbehandlingen, sådan at vi konkret kan bedømme, om det, som er sket på tilskudsområdet i forbindelse med stignin-

gerne i procenterne i kommuner og amter, giver en nogenlunde rimelig udvikling, når vi ser på landets forskellige egne, eller om der afdækkes nogle urimeligheder, som det kræver særlige overvejelser at få korrigeret.

Jeg skal afstå fra bemærkninger til ordførerne bortset fra socialdemokratiets ordfører, hr. Orla Møller, som ved en henvisning til Fyns Tidendes leder i dag ligesom prøvede på at samle bidrag til sin samlede økonomiske bestræbelse, og det forstår jeg naturligvis godt, men jeg må nu alligevel sige, at hr. Orla Møller bør være forsigtig, når han udlægger teksten. Det ved hr. Orla Møller sikkert også fra sin fortid i kirkenes tjeneste, her gælder forsigtighedskravet jo også. Det kan være farligt at udlægge en samlet tekst alene på baggrund af de sidste to vers i kapitlet. Der er en sammenhæng — jeg forstod også på hr. Orla Møller, at han havde læst denne sammenhæng — og derfor vil jeg mene, at det nok, hvis man bedømmer partiet venstres stilling i det spørgsmål, ville være nok så rimeligt at hæfte sig ved den første del af kapitlet, som er ret så absolut formuleret, og hvor der derfor ikke skulle være så forfærdelig meget at tage fejl af.

Dahlgaard: Økonomi- og budgetministeren oplyste, at han havde rettet lidt i den økonomiske årsoversigt. Jeg håber, det er sket på det, man kan kalde kollegial basis. Der er en ældgammel tradition for, at netop den økonomiske årsoversigt — det samme gælder halvårsoversigterne — kommer til verden i en atmosfære af udstrakt frihed for den embedsmand, der på det plan har ansvaret for den, og derfor har vi altid baseret os — og det kan vi også denne gang både fra regeringspartiets og fra oppositionspartiernes side trygt gøre — på de vurderinger som værende objektive vurderinger. Jeg siger ikke dette, fordi jeg har nogen fornemmelse af, at der er øvet politisk vold mod årsoversigten — det har jeg faktisk slet ikke indtrykket af; jeg har læst den — jeg siger det udelukkende for at medvirke til at undgå, at der i fremtiden skulle ske et brud på en tradition, som har været værdifuld.

Så tror jeg, tiden er kommet, hvor vi ligesom kan begynde at tale det samme sprog om spareproblemerne. Jeg har det indtryk,